

[Statsministeren]

Der er hidtil ikke i Folketinget kunnet skabes det nødvendige flertal for en udvidelse af adgangen til varetægtsfængsling i voldsager. Jeg tror, at der i befolkningen er et bredt ønske om en forstærket indsats over for volden, og at befolkningen føler behov for en omvurdering af voldsforbrydelserne. Regeringen vil derfor i nær fremtid fremsætte et helt nyt og omarbejdet forslag til ændring af retsplejelovens regler om varetægtsfængsling, således at det i videre omfang end i dag bliver muligt at varetægtsfængsle i voldsager.

Regeringen finder endvidere, at der er behov for en større nuancering i strafudmålingerne for vold og hærværk, således at der i sager om grov vold eller groft hærværk anlægges en skærpet kurs, ikke mindst i sager om vold over for tilfældige forbipasserende, taxichauffører og lignende helt sagesløse ofre. Justitsministeren vil på grundlag af en kommende betænkning fra Straffelovrådet fremsætte forslag til ændring af straffelovens regler om vold.

Det er også meget vigtigt, at der gøres en styrket indsats for at støtte ofrene for forbrydelser og ikke mindst ofrene for voldsforbrydelserne. Et enigt Folketing vedtog i 1985 regeringens forslag om at styrke voldsorfes erstatningsretlige stilling. Hermed har Danmark gennemført en af de bedste erstatningsordninger i hele verden for volds ofre. Men der er behov for at styrke indsatsen, og et udvalg under Justitsministeriet vil i løbet af kort tid komme med en betænkning om, hvad der kan gøres for yderligere at styrke voldsorfes stilling. Udvalget skal i den forbindelse tage stilling til muligheden for at beskikke advokat til alle volds ofre og mulighederne for at tilbyde volds ofre psykologisk og anden bistand.

En styrket indsats over for kriminaliteten forudsætter også en udvidelse af politiets mandskabsstyrke. Det kan i den forbindelse oplyses, at regeringen har stillet forslag om, at den egentlige politistyrke i perioden frem til 1990 skal udvides med i alt 450 personer, og at det civile personale hos politiet i den samme periode skal udvides med i alt 200 personer.

For straffesystemets præventive virkning er det i meget høj grad opdagelsesrisikoen, som har betydning. Det er derfor vigtigt, at politiet kommer ud i det nære miljø, hvor

tingene foregår, og hvor man samtidig kan have føling med, hvilke børn og unge der er særlig kriminalitetstruede. Forsøgene med nærpoliti har været en succes, og regeringen vil i de kommende år søge denne ordning udbygget.

Endelig må jeg nævne, at der også i kriminalforsorgens regi udføres et omfattende kriminalitetsforebyggende arbejde med det sigte på begrænse kriminelles tilbagefald til kriminalitet. Kriminalforsorgen deltager således, foruden at varetage sine mere traditionelle opgaver, uformelt i SSP-samarbejdet, ligesom det praktiske arbejde med forsøgsordningen med samfundstjeneste varetages af kriminalforsorgen. Der er også grund til at fremhæve, at en arbejdsgruppe under kriminalforsorgen har afgivet en foreløbig indstilling om hjælp til personer, der dømmes for spirituskørsel. Arbejdsgruppen foreslår bl.a., at man i videre omfang end hidtil forsøger at formidle en kontakt mellem spiritusbilisterne og det eksisterende lokale behandlingsapparat, og at man i videre omfang anvender betinget dom med vilkår om behandling imod misbrug af alkohol over for denne persongruppe. Regeringen ser positivt på muligheden for gennem behandling at forebygge yderligere lovovertrædelser.

3. Det kriminalpræventive arbejde

Som jeg flere gange har fremhævet, kan straffesystemet ikke stå alene.

Det er banalt, men rigtigt, at det er bedre at forebygge end at straffe. Straffesystemet sætter ind, når den kriminelle handling er begået. Men det vigtigste er naturligvis at sætte ind, allerede før kriminaliteten opstår.

Beslutninger på det kriminalitetsforebyggende område bør ligesom alle andre kriminalpolitiske beslutninger hvile på det bedst mulige videnskabelige grundlag. Her kan vi få god vejledning i kriminologien, der jo i de nordiske lande har nået et højt udviklingstrin.

De kriminologiske undersøgelser viser, at man må sætte ind over en bred front over for forhold af almen social karakter, som må anses for særlig kriminalitetsfremmende. Alle sektorer i samfundet må virke sammen, hvis man skal forebygge kriminaliteten. Man må altså nedbryde de mure og skranker, som er en følge af regler, af overenskomster, af ku-